

цы на около. По нѣкоя си дрѣвеса виждѣть ся забити голѣми желѣзни гвоздѣи. Само на едно мѣсто видѣхъ львъ изобразенъ съ старый на главѣ царскы вѣнецъ и то въ Лумы-Дѣлъ на едно усойно мѣсто, кое не могѣ д' упишѣ. За тѣя знакове приказвали ми сѣ' стары ускоцы, че по тѣхъ мѣста на около стари сѣ' съкривали разны ствари а най паче сребро и злато. Другый единъ весма любопытнѣй знакъ имѣтъ ускоцы, когда щѣтъ съкри нѣщо за да неможи другый да го найде. Забивѣтъ единъ тоягѣ на упрѣдѣленѣ мѣрѣ и в' упрѣдѣлѣно время, днѣ, и часъ сѣянія слѣнца и глѣдѣтъ колко и на кѣдѣ ся простира сѣнка отъ таѣ тоягѣ, тамо изровѣтъ трапѣ, и съкривѣтъ що имѣтъ за крѣянье. Това показва голѣмо остроуміе старихъ Българѣ!

(20) Цариградеки днешни Римогръцы (*R'omaioti*) сѣ' абирщина отъ разны народы. Тѣй народность, чѣсть, и чѣстолюбіе що ѣ но познаѣтъ. Тѣхна лукавщина ѣ прочюта на свѣтъ, а особито фанаріотска. Старѣ злобѣ и ненависть сѣ' съхранили противо Българы, гонѣтъ ги съ всякый начинѣ, и приемѣивѣтъ имѣ ся всякояче. Нѣ когда усѣтъѣтъ нѣкого си Българина да има свѣтливы жѣлтичкы прилѣпявѣтъ ся при него съ най безобразное лѣскателство и угожденіе. Водѣтъ, го в' къщия си къту че имѣ ѣ башинѣ сынѣ безѣ да го попытѣтъ нито отъ кѣдѣ ѣ, нито каквѣ работѣ върши. Угостявѣтъ го, постилѣтъ му мягкы постѣлы и . . . пѣѣтъ му увеселителны сладкы грѣческы пѣсны, красны привлекателны млада гъркынкы додѣ го умаѣтъ. Ако ся зове Драганѣ или Петко прикрѣщѣтъ му имя, къту му прикачѣтъ и едно челеби, и. пр. челеби Димитраки, челеби Петраки и проч. Все то вършѣтъ догдѣ му издѣтъ жѣлтичкы. После съ прѣзрѣніе фанаріотско го отдалѣчявѣтъ отъ себе си, и приструвѣтъ ся, къту че нѣсѣ' го никогы виждали! Това го имѣтъ за достоинность Римогръцы, и гордѣѣтъ